

4. [http://msuee.ru/science/1/sb-06.files/2\\_79\\_sb\\_06.htm](http://msuee.ru/science/1/sb-06.files/2_79_sb_06.htm)
5. [http://dibase.ru/article/15072011\\_piskulovana/6](http://dibase.ru/article/15072011_piskulovana/6)
6. Пискулова Н.А. Помощь развивающимся странам в области охраны окружающей среды. / Н.А. Пискулова // Вестник международных организаций: образование, наука, новая экономика. – 2011. №2.
7. Пискулова Н.А. Перспективы развития мирового рынка экологически чистых товаров / Н.А. Пискулова // Российский внешнеэкономический вестник. – 2010. – №12.
8. Piskulova N.A. Environmental Aspects of Globalisation: Governance Issues / N.A. Piskulova // Int. J. Trade and Global Markets. Vol. 2. No. 1. 2009. P. 59–70.
9. Бабаева М. Экологические аспекты конкурентоспособности ТНК на рынке сжиженного природного газа / М. Бабаева // Модернизация. Инновации. Развитие. – 2011. – №4.
10. <http://www.ecovitagroup.com/about/market/>
11. [http://dt.ua/articles/26004?articleslug=ekologiya\\_vhodit\\_u\\_rinok&rubric=](http://dt.ua/articles/26004?articleslug=ekologiya_vhodit_u_rinok&rubric=)
12. <http://bibliofond.ru/view.aspx?id=485053>
13. <http://www.business.ua/whitepapers/news/22054/>
14. [http://www.kievpress.net/news/Ukrainskaya\\_ekoprodukcija\\_smozhet\\_probity\\_na\\_mezhdunarodnye\\_rynki-8470/](http://www.kievpress.net/news/Ukrainskaya_ekoprodukcija_smozhet_probity_na_mezhdunarodnye_rynki-8470/)

УДК [343.13: 343.359.3] (477)

С.О. Сорока

доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики  
Львівського державного університету внутрішніх справ

### ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДОКАЗУВАННЯ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КОНТРАБАНДИ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ

У статті досліджено окремі аспекти доказування при розслідуванні контрабанди наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів<sup>1</sup>. Проаналізовано елементи доказування при розслідуванні контрабанди наркотичних засобів. Підкреслено, що дотримання процесуальної форми при розслідуванні кримінальних справ сприятиме прийняттю законного рішення у справі.

**Ключові слова:** доказування, збирання, перевірка, оцінка доказів, кримінальна справа, контрабанда наркотичних засобів.

В статье исследованы отдельные аспекты доказывания при расследовании контрабанды наркотических средств. Проанализированы элементы доказывания при расследовании контрабанды наркотических средств. Подчеркнуто, что соблюдение процессуальной формы при расследовании уголовных дел будет способствовать принятию законного решения по делу.

**Ключевые слова:** доказывание, сбор, проверка, оценка доказательств, уголовное дело, контрабанда наркотических средств.

This article explores some aspects of evidence when investigating the smuggling of narcotics. Analysis of the elements of proof in the investigation of smuggling drugs. It is emphasized that the observance of procedural form in the investigation of criminal cases will contribute to a legal decision on the case..

**Key words:** evidence, collection, verification, assessment of evidence, criminal case, narcotics smuggling.

**Постановка проблеми.** Проблема дослідження аспектів доказування при розслідуванні кримінальних справ завжди привертала і привертає увагу як науковців так і практичних працівників. Докази виступають у кримінальному судочинстві як засоби доказування. Завдяки їм встановлюються всі обставини, що входять до предмета доказування, відновлюється умовно модель тієї кримінальної події, що мала місце в минулому. Сьогодні науковці також звертають увагу на дослідження аспектів доказування при розслідуванні окремих кримінальних справ. Проте слід зазначити, що неповною мірою розкриті окремі аспекти доказування при розслідуванні контрабанди наркотичних засобів, тому ця проблема є актуальною, оскільки маючи відповідні

---

<sup>1</sup> У подальшому, якщо інше спеціально не застережено, вживатиметься один термін «наркотичні засоби», що означає сукупність предметів злочинів – наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги чи прекурсори або фальсифіковані лікарські засоби. Це стосується і назви статті.

знання працівники органів розслідування в змозі цілеспрямовано здійснювати пошук і виявлення доказів, своєчасно проводити їх збирання, фіксацію перевірку та оцінку.

**Аналіз останніх досліджень та публікацій.** Проблемою доказування при розслідуванні кримінальних справ займалися такі науковці: Р.І.Блауга, Ю.М. Грошевий, М.М. Михеєнко, В.В. Назаров, В.Т. Нор, Г.М.Омельченко, С.М. Стахівський, В.П. Шибіко і ін.

**Метою цієї статті** є розкриття окремих аспектів доказування при розслідуванні контрабанди наркотичних засобів.

**Виклад основного матеріалу:** Основними завданнями кримінального судочинства є охорона прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, які беруть у ньому участь, а також швидке і повне розкриття злочинів, викриття винних та забезпечення правильного застосування закону з тим, щоб кожний, хто вчинив злочин, був притягнутий до відповідальності і жоден невинний не був покараний (ст.2 КПК) [1]. Виконання завдань кримінального судочинства покладено на органи дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду.

З метою виконання цих завдань державні органи і посадові особи зобов'язані вжити цілий комплекс заходів. Так, при розслідуванні кримінальних справ мають бути прийняті правильні і обґрунтовані рішення, для цього необхідно відновити достовірну картину минулої події, пізнати усі її обставини та факти, встановити істину. Досягнення цього здійснюється за допомогою кримінально-процесуального доказування.

Доказування – це встановлення за допомогою доказів всіх фактів, обставин, що мають значення для вирішення кримінальної справи [2, с. 125] М.М. Михеєнко зазначає, що “у кінцевому підсумку в кримінальному процесі ... все зводиться до доказування й доказів, бо вони є основним змістом кримінального процесу”[3, с. 118]. А тому, логічно, що проблеми доказування займають чільне місце в теорії кримінально-процесуального права, їх вирішення має важливе, як теоретичне, так і практичне значення.

Процес доказування містить відповідні послідовні складові, яких необхідно дотримуватися для успішної реалізації завдань кримінального судочинства. Процес розслідування кримінальних справ підпорядкований певним правилам і виражений в процесуальній формі, без дотримання якої фактичні дані не будуть відноситися до доказів.

Найпоширенішою (традиційною) є позиція вчених, згідно з якою процес доказування складається з трьох елементів: збирання, перевірки і оцінки доказів [2, с. 127; 3, с.120; 4, с.185].

В основному в кримінальному процесі приділяється увага доказуванню як способу пізнання і встановленню істини у кримінальній справі. Елементи доказування є єдиними для всіх категорій кримінальних справ, вони як алгоритм, що підлягає встановленню, але при провадженні в кримінальній справі він конкретизується в залежності від кваліфікації діяння конкретного складу злочину. Тому вважаємо доцільно розглянути окремі аспекти доказування при розслідуванні контрабанди наркотичних засобів. Відповідальність за контрабанду наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів передбачено ст. 305 КК України, де під контрабандою розуміється переміщення через митний кордон України наркотичних засобів поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю. Для законного й обґрунтованого порушення кримінальної справи про контрабанду наркотичних засобів необхідна наявність приводів і підстав. Приводом до порушення кримінальної справи є передбачене законом джерело інформації, з якого орган дізнання, слідчий, прокурор, суддя або суд довідуються про вчинений злочин або злочин, що готується [3, с.185]. У ст. 94 КПК України є вичерпний перелік приводів до порушення кримінальної справи [1]. Підставою для порушення кримінальної справи є наявність достатніх даних, які вказують на наявність ознак злочину. Для порушення кримінальної справи про контрабанду наркотичних засобів необхідні законні приводи і достатні підстави. Серед передбачених кримінально-процесуальним законодавством приводів (ст. 94 КПК) до порушення кримінальної справи про контрабанду наркотичних засобів найбільш поширеним є безпосереднє виявлення ознак контрабанди органом дізнання, слідчим, прокурором або суддею (судом). Як правило, перевірку по отриманій інформації про вчинений злочин або який готується проводять уповноважені на то органи. Відповідно до ст. 101 КПК України і 11 Митного кодексу України митні органи є органом дізнання в справах про контрабанду [1]. Тому виявлення контрабанди наркотиків повною мірою покладається на митні органи під час здійснення їх професійної діяльності. Після безпосереднього виявлення ознак злочину особа, яка провадить дізнання зобов'язана не пізніше трьохденного строку прийняти одне з таких рішень: порушити кримінальну справу; відмовити в порушенні кримінальної справи; направити за належністю. Отже, у більшості випадків рішення про порушення кримінальної справи про контрабанду наркотичних засобів приймають митні органи. Відповідно до ч. 4, 5 ст. 12 КК України контрабанда наркотичних засобів є тяжким злочином, а кваліфікована контрабанда наркотичних засобів особливо тяжким [4]. Тому, митні органи, порушивши кримінальну справу про контрабанду наркотичних засобів, відповідно до ч.2 ст. 108 КПК провадять дізнання у строк не більше десяти днів з моменту порушення справи, а протягом цього часу мають здійснити діяльність щодо збирання доказів [1].

Правом збирати докази наділені лише ті державні органи та посадові особи, на яких лежить обов'язок доказування. До них належать органи дізнання, слідчі, прокурори та судді. Оскільки тільки вони приймають рішення про долю тієї чи іншої інформації або ж об'єктів матеріального світу, поданих іншими суб'єктами кримінально-процесуальної діяльності, щодо їх залучення до доказового поля [6, с.50].

Збирання доказів полягає у пошуку та виявленні джерел і носіїв доказової інформації, отриманні, вилученні (стосовно речових доказів), а також у закріпленні (фіксації) фактичних даних у передбаченій процесуальній формі.

Виявлення доказів – це передбачені законом процесуальні дії особи, яка провадить дізнання, слідчого, прокурора, суду, які спрямовані на виявлення, витребування й отримання доказів [2, с.127].

Основними завданнями, які розв'язує посадова особа під час збирання доказів, є пошук об'єктів, що мають доказове значення, дослідження обстановки вчинення злочину і фіксація виявленого з метою збирання й оцінки доказів у справі. До цієї ж категорії завдань відноситься розробка комплексу криміналістичних засобів збирання, дослідження, перевірки й використання доказів для встановлення обставин, які підлягають доказуванню.

Збирання доказів – це діяльність особи, яка проводить дізнання, слідчого, прокурора, судді (суду) та інших уповноважених на цю діяльність суб'єктів кримінального процесу по виявленню, дослідженню, перевірці, закріпленню і оцінці (шляхом складання необхідного процесуального документа) доказової інформації, що має надалі значення у вигляді доказів і їх джерел по кримінальній справі [3, с.120].

У літературі науковцями виділяються наступні способи збирання доказів, що закріплені в ст. 66 КПК: проведення слідчих дій; вимоги про пред'явлення предметів і документів, які можуть встановити необхідні у справі фактичні дані; проведення ревізій, вимагати від банків інформацію, яка містить банківську таємницю щодо юридичних та фізичних осіб у порядку та обсязі встановлених Законом України «По банки і банківську діяльність»; прийняття доказів від учасників процесу, а також від громадян, підприємств, установ і організацій; доручення про проведення оперативно-розшукових заходів чи використання засобів для отримання фактичних даних, які можуть бути доказами у кримінальній справі.

Тому особа, яка провадить дізнання по кримінальній справі порушеній про контрабанду наркотичних засобів в першу чергу має провести слідчі дії. Збирання доказової інформації за допомогою слідчих дій є основним із способів одержання доказів та їх процесуальних джерел у кримінальному судочинстві. Згідно закону проводити слідчі дії можуть тільки особи, які ведуть кримінальний процес і на них покладено обов'язок здійснення процесу доказування та встановлення істини у кожній кримінальній справі. Кримінально-процесуальний закон чітко визначив перелік слідчих дій, до них можуть бути віднесені: допит свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта, очну ставку, пред'явлення для впізнання, обшук, виїмку, огляд, освідування, відтворення обстановки і обставин події, проведення експертизи, зняття інформації з каналів зв'язку, арешт та виїмку поштово-телеграфної кореспонденції, ексгумацію трупа.

При розслідуванні кримінальної справи, порушеної про контрабанду наркотичних засобів особа, яка провадить дізнання має провести невідкладні слідчі дії, до яких слід віднести: огляд місця події або особи де були виявлені і вилучені предмети контрабанди, призначення експертизи про визначення, що вилучена речовина належить саме до наркотичного засобу, допит свідків, затримання і допит підозрюваного, обшук за місцем проживання і роботи підозрюваного, огляд речових доказів тощо. Послідовність проведення слідчих дій визначає сама особа, яка проводить розслідування у кримінальній справі. Кожна слідча дія має бути оформлена протоколом. Вимоги до складання протоколу зазначені у ст. 85 КПК. В протоколі фіксується інформація одержана в ході проведення слідчої дії про її хід і наслідки. Після чого окремі об'єкти матеріального світу приєднуються до справи як речові докази окремою постановою. Саме у справах про контрабанду наркотичних засобів вилучені наркотичні засоби мають бути оглянуті і постановою долучені до кримінальної справи.

В той же час крім слідчих дій засобом збирання доказів є вчинення інших процесуальних дій. Особа, яка провадить дізнання здійснює витребування характеризуючих даних на особу підозрюваного, відомостей про судимість, при наявності судимості – копію вироку суду тощо.

Особа яка проводить дізнання обмежена в часі щодо збирання доказів у справі. Цей строк є не більшим десяти днів з моменту порушення кримінальної справи, після чого кримінальна справа за погодженням з прокурором направляється для провадження досудового слідства. Відповідно до ч.3 ст. 112 КПК у справах про злочини, передбачені ст. 305 КК України досудове слідство провадиться слідчими органів Служби безпеки України [1]. Слідчий, прийнявши кримінальну справу до свого провадження продовжує збирати докази у кримінальній справі. При необхідності слідчий також проводить слідчі дії, які визнає за необхідне, витребує необхідні предмети або документи, призначає ревізії тощо. У разі подання доказів іншими суб'єктами кримінально-процесуальної діяльності чи окремими громадянами, вони мають бути прийняті слідчим, а в подальшому ретельно, всебічно і об'єктивно перевірені. У разі необхідності слідчий збирає докази шляхом надання доручення про проведення оперативно-розшукових заходів чи використання засобів для отримання фактичних даних, які можуть бути доказами у кримінальній справі (ч.3 ст. 66 КПК). Проведення оперативно-розшукових заходів чи використання засобів для отримання фактичних даних, які можуть бути доказами у кримінальній справі слідчий у справах про контрабанду наркотичних засобів, що перебувають в його провадженні, вправі доручити підрозділам, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність. Отримані в процесі оперативно-розшукової діяльності матеріали кіно-, фотозйомки, відео- та звукозапису можуть бути надані оперативним працівником органу дізнання слідчому. Надані матеріали повинні бути досліджені (за необхідності — шляхом проведення відповідних експертиз), перевірені та оцінені. За умови встановлення їх достовірності вони можуть бути використані як докази в кримінальній справі.

Зібрані докази повинні бути зафіксовані в процесуальній формі, що визначається законом, в тому числі і за допомогою науково-технічних засобів.

Фіксація доказової інформації – це складова частина провадження слідчих і судових дій по виявленню, збиранню доказів та їх джерел, – докладно врегульована в КПК. Вона, як і провадження вказаних дій, є виключною компетенцією особи, яка провадить дізнання, слідчого, прокурора і суду. У необхідних випадках допомогу в цьому їм надають спеціалісти, перекладачі і секретар судового засідання [3, с.122].

КПК містить вичерпний перелік способів фіксації доказів та їх джерел. До них слід віднести: складання протоколів слідчих дій, судових засідань суду першої інстанції та апеляційного суду (ст.ст.84, 85,87, 87-1 КПК); винесення постанов особою, яка провадить дізнання, слідчим, прокурором, ухвал і постанов судом про приєднання до справи предметів і документів (ст.23-2, 130 КПК); застосування звукозапису, фото- і кінозйомки, звуку – і відеозапису, телефонної конференції та відео конференції при проведенні слідчих дій (85-1, 85-2, 85-3 КПК); виготовлення планів, схем, зліпків і відбитків слідів (ст.ст. 85, 85-1, 85-2, 87- 1, ч.6 ст.114 КПК).

Наступним елементом процесу доказування є перевірка доказів та їх процесуальних джерел. М.М. Михеєнко відмічає, що метою перевірки є з'ясування доброякісності, достовірності, повноти, законності засобів їх одержання [3, с.124]. Ю.М. Грошевий, С.М. Стахівський зазначають, що перевірка доказів має місце на всіх стадіях кримінального судочинства, і тісно пов'язана зі збиранням і оцінкою доказів та їх процесуальних джерел. Адже перевіряти можна лише докази, які є в наявності, окрім того перевірка може потягти за собою одержання (збирання) нових доказів [6, с.58].

М.М. Михеєнко виділяє наступні основні способи перевірки доказів та їх джерел: аналіз кожного з них окремо, зіставлення з іншими доказами та їх джерелами, провадження повторних або нових слідчих і судових дій [3, с.124].

Перевірці мають піддаватися всі зібрані у кримінальній справі докази, а також процесуальні джерела, в яких вони містяться. Тому слідчий, при розслідуванні контрабанди наркотичних засобів, зібравши докази у кримінальній справі за допомогою розумової діяльності має проаналізувати кожний доказ окремо і зіставити його з іншими доказами у справі. Тут присутній взаємозв'язок перевірки і оцінки доказів, який як зазначає С.М. Стахівський полягає в тому, що перевірка завжди передують оцінці, а в процесі оцінки орган розслідування, прокурор або суд можуть повернутися до додаткової перевірки доказової інформації [7, с.49].

Перевірка доказів здійснюється також шляхом провадження повторних або нових слідчих дій. Така необхідність у провадженні повторних або нових слідчих дій у справі може виникнути на протязі всього розслідування кримінальної справи. Вона може виникнути з метою перевірки уже зібраних доказів, усунення суперечностей, або пов'язана з неповнотою одержаної інформації у справі тощо.

Способом перевірки є також оперативно-розшукові заходи органів дізнання. В результаті оперативно-розшукової діяльності можуть бути перевірені докази, що вже слідчим зібрані у кримінальній справі, а також нові дані про носіїв доказової інформації [3, с.122].

Наступним елементом процесу доказування є оцінка доказів і їх процесуальних джерел. Оцінка доказів — це розумова, логічна діяльність. Вона супроводжує кожний крок осіб і органів, які ведуть процес. По збиранню і перевірці фактичних даних, необхідних для встановлення об'єктивної істини в справі [3, с.125].

Кожний доказ по справі повинен бути оцінений слідчим щодо його допустимості, належності та достовірності. При розслідуванні кримінальної справи слідчий після оцінки доказів може прийняти одне із процесуальних рішень. Так, оцінивши приводи для порушення кримінальної справи – прийняти рішення про порушення кримінальної справи; оцінивши докази які входять в предмет доказування – про обрання міри запобіжного заходу чи пред'явлення обвинувачення; оцінивши всі докази у кримінальній справі – про направлення кримінальної справи прокурору для затвердження обвинувального висновку і ін.

Для правильної оцінки доказів має велике значення норма закону, яка вказує, що ніякі докази для особи, яка провадить дізнання, слідчого, прокурора і судді не мають заздальгідь встановленої сили. Слідчий, оцінивши докази в кримінальній справі за своїм внутрішнім переконанням має прийняти відповідне законне рішення у справі

**Висновок.** Таким чином, виконуючи завдання кримінального законодавства слідчий при розслідуванні кримінальних справ має встановити всі обставини вчиненого злочину, відновити подію, що сталася в минулому. Це здійснюється за допомогою кримінально-процесуального доказування, під час якого збираються, перевіряються, оцінюються докази і на їх підставі приймаються правильні і обґрунтовані рішення. При розслідуванні кримінальних справ, в тому числі і контрабанди наркотичних засобів слідчий повинен дотримуватись певної процесуальної форми без дотримання якої фактичні дані не будуть відноситися до доказів. З метою повного, всебічного і об'єктивного розслідування кримінальної справи слідчий, як уповноважена законом особа має збирати докази, які мають значення у справі, зафіксувати їх, перевірити і оцінити за внутрішнім переконанням. Жоден доказ немає наперед встановленої сили, а в своїй сукупності вони вказують на винуватість особи, що забезпечує притягнення винної особи до кримінальної відповідальності і призначення справедливого покарання.

#### **Література:**

1. *Кримінально-процесуальний кодекс України від 28.12.1960 р. (зі змінами та доповненнями).*- [Електронний ресурс].-Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.

2. Кримінальний процес України: начальний посібник / Р.І.Благуца, О.О. Серієнко, О.Є. Устюгова.- Л.: Біблос, 2010. – 500с.
3. Кримінальний процес України: Підручник/ М.М. Михеєнко, В.Т. Нор, В.П. Шибіко. – К: Лбідь, 1992 – 431с. –С.120
4. Кримінальний процес України: Навчальний посібник / В.В. Назаров, Г.М. Омельченко. – Вид. 2-ге, доп. І переробл. – К.: Атіка, 2008. – 584 с. – С.185
5. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. (зі змінами та доповненнями).- [Електронний ресурс].-Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>
6. Докази і доказування у кримінальному процесі. Науково-практичний посібник(2-ге вид., стереотипне)/ Ю.М.Грошевий, С.М. Стахівський. – К.: КНТ, Видавець Фурса С.Я., 2007. – 272с.
7. Стахівський С.М. Теорія і практика кримінально-процесуального доказування. Монографія. – К., 2005. -272 с.

УДК 338.45:330.341.1

А.В. Колодійчук  
аспірант,

Інститут регіональних досліджень НАН України

## НОВІТНІ ТЕОРІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ

У статті окреслено суть новітніх теорій інноваційного розвитку промисловості, подана їх характеристика. У рамках даної групи теорій розглянуті наступні теорії інноваційного розвитку промисловості: теорію технологічного розриву, теорію інтелектуальної технології, теорію інноваційної економіки і підприємницького суспільства, соціально-психологічну теорію інноваційного розвитку, а також підгрупу теорій технократичного суспільства.

**Ключові слова:** інновації, інноваційний розвиток, промисловість, інноваційна економіка, індустріальна система, життєвий цикл інновацій.

В статье очерчено суть новейших теорий инновационного развития промышленности, подана их характеристика. В рамках данной группы теорий рассмотрены следующие теории инновационного развития промышленности: теорию технологического разрыва, теорию интеллектуальной технологии, теорию инновационной экономики и предпринимательского общества, социально-психологическую теорию инновационного развития, а также подгруппу теорий технократического общества.

**Ключевые слова:** инновации, инновационное развитие, промышленность, инновационная экономика, индустриальная система, жизненный цикл инноваций.

Essence of the newest theories of innovative development of industry, their description is given outlined in the article. Within the framework of this group of theories the followings theories of innovative development of industry are considered: theory of technological break, theory of intellectual technology, theory of innovative economy and enterprise society, social-psychological theory of innovative development, and also sub-group of theories of technocratic company.

**Key words:** innovations, innovative development, industry, innovative economy, industrial system, life cycle of innovations.

**Постановка проблеми.** На даному етапі розвитку економіки України інтеграція у світовий економічний простір шляхом ефективного розвитку промислового потенціалу є ключовим завданням. Його розв'язання вимагає розробки такого механізму інноваційного розвитку промисловості, при якому буде забезпечуватися не лише вихід на світові ринки, але й довгостроковий розвиток суспільства. А це можливо лише на основі використання відповідного теоретичного підґрунтя.

**Аналіз останніх досліджень та публікацій.** Розробниками теоретичного підґрунтя інноваційного розвитку промисловості на сучасному етапі є відомі науковці, такі як: Х. Барнет, Д. Белл, З. Бжезинський, Є. Вітте, Дж. Гелбрейт, Е. Денісон, П. Друкер, М. Познер, Ф. Хайек. Вкрай актуально було б проаналізувати їх теоретичні доробки в сучасних умовах економічного розвитку України.

**Метою статті** є окреслення групи новітніх теорій інноваційного розвитку промисловості і визначення їх основних положень.

**Виклад основного матеріалу.** Можна виділити наступні групи теорій інноваційного розвитку промисловості: теорії циклічного економічного розвитку; інноваційні теорії технологічного розвитку і новітні теорії інноваційного розвитку.